

Szabó Ferenc János
Kroó György-plakett (2021)

– *Laudáció* –

Szabó Ferenc János nemzedékének egyik legsokoldalúbb muzikológusa. 2008-ban zongoraművészi diplomát szerzett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen, és ugyanebben az évben egyidejűleg nyert felvételt az intézmény előadóművészeti és zenetudományi doktori iskolájába, valamint a grazi művészeti egyetem kamarazenei mesterképzésére. DLA-fokozatát 2012-ben, PhD-fokozatát 2019-ben szerezte meg.

Fiatal korához mérten hosszú publikációs listával büszkélkedhet, a Magyar Tudományos Művek Tára több mint száz közleményét tartja számon. Kiemelkedik közülük az a három kötet, amelyet egyedüli vagy társszerzőként, illetve szerkesztőként jegyez: Karczag Mártonnal közös munkája Radnai Miklós zeneszerzőről és operaigazgatóról (Magyar Állami Operaház, 2017), tavaly napvilágot látott monográfiája Karel Burián operaénekesről (Gramofon könyvek, 2020) és az a néhány héttel ezelőtt megjelent, Kaskötő Mariettával közösen szerkesztett kétnyelvű kiadvány, amely az 1938-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hangzó dokumentumait szakszerű kísérőtanulmányokkal adja közre.

Zenetörténészként fő érdeklődési területe a hangfelvétel- és az előadóművészet-történet. Kutatási témáit komplexen műveli, hiszen a hangfelvételek, illetve az előadóművészet történetét nemcsak zenei szempontból, hanem média-, sajtó- és technológiatörténeti aspektusból is vizsgálja. Számos tudományos közleménye jelent meg a szűken vett zenetudományi fórumokon kívül, ami azt jelzi, hogy kutatási eredményei iránt más tudományágak (például történettudomány, esztétika) művelői is élénken érdeklődnek, aminek köszönhetően Szabó Ferenc János munkája egyfajta hidat képez zenetudományos életünk és a társtudományok között. A díjazott aktív ismeretterjesztő tevékenysége is elismerésre méltó.

Szabó Ferenc János már említett sokoldalúsága abban is megmutatkozik, hogy zongoraművészként és oktatóként is tevékeny: 2013 óta tanít a Zeneakadémia ének tanszékén. Mind szólístaként, mind kamarazeneesként (többek között az általa alapított Trio Duecento Corde zongorástrió és a THReNSeMBle kortárszenei kamaraegyüttes tagjaként), mind énekesek értő és érzékeny kísérőjeként rendszeres szereplője hangversenyéletünknek. Több mint 50 ősbemutató, illetve magyarországi bemutató fűződik a nevéhez, és lemezfelvételeket is

készített. A közelmúltban jelent meg a 19. század második felében működő zeneszerzőnek, a Zeneakadémia első alelnökének, Végh Jánosnak dalait tartalmazó albuma.

Kutatói habitusát a lankadatlan érdeklődés, szorgalom és munkakedv mellett a precizitás és az alázat jellemzi. Bár kutatói eredményei önmagukban is feljogosítanak őt a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság elismerésére, úgy érzem, az eddigiekben felvillantott sokoldalúsága megkérdőjelezhetetlenné teszi, hogy szakmánk 40 év alatti képviselői közül az idén Szabó Ferenc Jánosnak kell kapnia azt a plakettet, amelyet a zenetörténészként, kritikusként, oktatóként és ismeretterjesztőként egyaránt maradandót alkotó Kroó Györgyről neveztünk el.

Kerékfy Márton

(Elhangzott Budapesten, 2021. október 9-én, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság által alapított Kroó György-plakett átadásakor.)